

ÎNCHEIERE

01 februarie 2017

municipiul

Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

În componența:

Președintele completului, – Svetlana Filincova,

Judecători – Iurie Bejenaru, Maria Ghervas,

examinînd chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de avocatul Ghenadie Odobescu, în interesele Nataliei Goreacica,

în pricina civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Natalia Goreacica împotriva Întreprinderii de Stat „Întreprinderea pentru silvicultură Edineț”, privind anularea ordinului de demisie și repunerea în funcție,

împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 23 august 2016, prin care a fost admis apelul declarat de Natalia Goreacica, casată hotărîrea instanței de fond, și emisă o nouă hotărîre,

c o n s t a t ă :

La 04 noiembrie 2015 Natalia Goreacica a depus cerere de chemare în judecată împotriva Întreprinderii de Stat „Întreprinderea pentru Sivicultură Edineț” (în continuare ÎS „Întreprinderea pentru Sivicultură Edineț”), solicitînd anularea ordinului nr.40 din 27 mai 2015, emis de către directorul ÎS „Întreprinderea pentru Sivicultură Edineț”, Petru Bodarev, prin care a fost concediată Natalia Goreacica din funcția de contabil șef al întreprinderii și restabilirea acesteia în funcția ocupată anterior.

În motivarea cererii a invocat că 19 iunie 2015 a fost emis ordinul nr. 48 cu privire la angajarea lui Petru Bodarev în funcția de director al ÎS „Întreprinderea pentru Sivicultură Edineț”, iar la 27 iulie 2015 a fost emis ordinul nr. 68 cu privire la anularea ordinului nr. 48 cu privire la angajarea lui Petru Bodarev în funcția de director.

La mai 2015 a fost emis ordinul nr. 40 cu privire la demisia Nataliei Goreacica din funcția de contabil-șef al ÎS „Întreprinderea pentru Sivicultură Edineț” în baza art. 85 alin. (1) Codul Muncii al Republicii Moldova. Prin urmare, consideră Natalia Goreacica că ordinul nr. 40 din 27 mai 2015 cu privire la demisie este unul lovit de nulitate, deoarece directorul ÎS „Întreprinderea pentru Sivicultură Edineț”, Petru Bodarev nu avea împuterniciri de a semna careva acte, iar în cazul dat,

anume ordinul de demisie. Cu cîteva zile înainte de a depune cererea de demisie, Natalia Goreacica a fost chemată de directorul ÎS „Întreprinderea pentru Sivicultură Edineț”, unde i s-a propus să se elibereze din serviciu din propria inițiativă, pe motiv că a activat cu fosta conducere a întreprinderii și odată ce el este director nou numit în funcție, își are o altă persoană de încredere pe care trebuie să o numească în funcția de contabil-șef, pe care o deținea Natalia Goreacica, ultima a fost nevoită să depună cerere de eliberare din serviciu.

Ulterior, în cursul examinării pricinii în fond, Natalia Goreacica a prezentat instanței cerere suplimentară privind anularea ordinului cu privire la demisie și repunere în funcție, prin care a solicitat admiterea acțiunii civile cu repunerea în termenul de depunere a cererii de chemare în judecată.

Prin hotărîrea Judecătoriei Edineț din 22 ianuarie 2016 a fost respinsă ca tardivă cererea de chemare în judecată depusă de Natalia Goreacica.

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 23 august 2016 a fost admis apelul declarat de Natalia Goreacica. A fost casată hotărîrea Judecătoriei Edineț din 22 ianuarie 2016 și a fost emisă o nouă hotărîre, prin care a fost respinsă ca neîntemeiată cererea formulată de Natalia Goreacica privind repunerea în termenul de atac al ordinului nr.40 din 27 mai 2015 și a fost respinsă ca tardivă cererea de chemare în judecată depusă de Natalia Goreacica.

La 29 noiembrie 2016 avocatul Ghenadie Odobescu, în interesele Nataliei Goreacica a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 23 august 2016, solicitînd casarea deciziei instanței de apel și a hotărîrii instanței de fond, cu pronunțarea unei noi hotărîri, prin care cererea de chemare în judecată să fie repusă în termen și admisă integral.

În motivarea cererii a indicat că instanța de apel a admis apelul prin care s-a solicitat repunerea în termen a acțiunii și totodată a respins acțiunea ca fiind depusă tardiv, prin care fapt, în esență a fost menținută hotărîrea instanței de fond.

Sustine recurentul că, deși în partea motivatoare instanța de apel a considerat apelul întemeiat, în partea dispozitivă a respins acțiunea ca fiind tardivă.

Totodată, consideră recurentul că instanțele de judecată ierarhic inferioare au soluționat problema drepturilor unei persoane neantrenate în proces, ori în speță urma a fi antrenată în proces persoana angajată în funcția deținută de recurentă anterior și anume, cet. Olga Rusanovschi-Aliyev.

Analizînd temeiurile invocate în cererea de recurs, în raport cu materialele pricinii și prevederile Legii, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul declarat de avocatul Ghenadie Odobescu, în interesele Nataliei Goreacica ca fiind inadmisibil, din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin.(1) din Codul de Procedură Civilă, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă

încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4) Cod Procedură Civilă.

În conformitate cu art.433 lit. a) Cod Procedură Civilă cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod Procedură Civilă.

Dat fiind faptul că temeiurile declarării recursului împotriva deciziei curții de apel, prin prisma prevederilor secțiunii a 2-a a capitolului XXXVIII din Codul de Procedură Civilă, sunt strict delimitate de art.432, Completul reține că, reieșind din prevederile art.437 alin.(1) lit.f) din Codul de Procedură Civilă, în sarcina recurentului este impusă obligația delimitării esenței, temeiului și argumentării acelei/acelor încălcări esențiale și/sau acelor circumstanțe ale aplicării eronate ale normelor de drept material sau procedural, care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În speță, criticile aduse de recurent, însoțite de vasta argumentare a circumstanțelor de fapt și de drept ale pricinii, percepute din propriul punct de vedere al recurentului, nu pot duce la admisibilitatea recursului, ori acestea nu pot fi reținute prin prisma art.432 din Codul de Procedură Civilă, în condițiile în care se insistă în mod declarativ asupra pretinselor încălcări.

Completul notează că, abordarea iluzorie a recurentului precum că admiterea apelului echivalează cu admiterea cererii de chemare în judecată, este elucidată cu suficientă claritate și combătută de prevederile art.385 din Codul de Procedură Civilă, care cuprinde împuternicirile instanței de apel și care în mod cert instituie dreptul instanței de apel de a opta în favoarea soluției adoptate în speță.

Cu referire la soluționare de către instanțele de judecată ierarhic inferioare a problemei drepturilor unei persoane neantrenate în proces, Completul reține ca fiind neîntemeiată și irelevantă speței argumentarea în cauză, în condițiile în care cererea de chemare în judecată a Nataliei Goreacica a fost respinsă, iar persoana a căror drepturi se pretinde că au fost soluționate în lipsă nu a formulat careva obiecții în acest sens și din materialele dosarului nu se atestă lezarea anumitor drepturi sau interese ale acestei persoane.

Acest fapt denotă caracterul declarativ al recursului, fiind lipsit de esență, care evidențiază simplul fapt al dezacordului recurentului cu soluția dată de instanța de judecată, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare a recursului.

Se cere a fi precizat că, specific recursului declarat în condițiile secțiunii a 2-a, Capitolul XXXVIII, Cod Procedură Civilă, este că recursul nu provoacă o rejudecare a fondului pricinii. Rolul exclusiv al recursului este de a asigura efectuarea unui control de legalitate a deciziei atacate în baza temeiurilor legale de declarare a recursului strict prevăzute de art. 432 alin.(2), (3) și (4).

Abordarea recurentului în speță evidențiază în mod clar dezacordul acestora cu soluția dată de instanța de judecată, însă argumentele acestuia nu permit identificarea omisiunilor sau erorilor instanței de judecată, care ar impune declararea recursului ca fiind admisibil.

Prin prisma jurisprudenței CtEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, iar recursul trebuie să posedă puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, caracter care nu poate fi evidențiat de cererea de recurs în cauză.

Astfel, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată lipsa temeiurilor care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin.(2), art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) Cod Procedură Civilă, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarate de avocatul Ghenadie Odobescu, în interesele Nataliei Goreacica.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,

Judecători –

Svetlana Filincova,

Iurie Bejenaru

Maria Ghervas